

*Tök mindegy, mi az eredeti terv. Nem számít semmi.
Az eredmény mindig ugyanaz. Én kerülök tátott
szájjal a fűtyi rosszabbik végére.*

Naplóbejegyzés: 2018.11. 30.

A végén mindig én szívom meg!

A hócipőm tele van a gazdival! Elvisz sétálni. Ez eddig ugye, rendben is van. Kutya kötelessége neki. Hozza Csipuszt is. Ez is rendben van, mert nekem se lenne szívem otthon hagyni, amikor úgy reszket a sétáért, mintha áramot vezettek volna bele. Még azt is lenyelem, hogy egy órán át (míg meg nem érkezett Zokni meg Zsófi barátnőm) fegyelmező gyakorlatokat csináltat velem, meg nyomkeresést, meg egyéb "okosságot". Rendben van, hogy belefektet a legnagyobb sárba is, mert fegyelmezett kutya ott fekszik, ahol mondják neki. Eztúróm, hogy nem csak a nyomorult Csipi, de én is úgy nézek ki miatta, mint aki túlélte egy sárlavinát. Én! Aki még a pocsolyát is kikerülöm, nehogy sáros legyen a praclim. (Meg hogy ne veszekedjen velem a gazdi!) Hazafelé menet több volt rajtam a sár, mint a szőr... Erre, mit csinál a gazdi? Semmi szépen kérés, meg légy szíves, csak int a fejével: Roxi ugrás! Mármint a kádba. Fürödni! Samponnal! Magyarul mehettem "önként" a vágóhídra. És mintha én tehettem volna róla, hogy merő adta retek lettem, még ott nyafog a gazdi, hogy eldugul miattam a lefolyó! Komolyan már

az sem lelkesített, hogy utánam Csipuszt vette kezelésbe. (Pedig legszebb öröm a káröröm, mert abban semmi irigység nincs!) Most itt fekszünk egymás mellett, a Csipi reszket, mint a miskolci kocsonya, én duzzogok... És a gazdi? Az égvilágon semmi megbánást nem tanúsít! Hát ilyen sorsunk van nekünk!

Azt tartja a mondás, hogy nézd meg az anyját, vedd el a lányát! Kedves férjjeöltek! Azt javaslom, kerüljétek mind a kettőt, mint ördög a tömjént! Se az anya, se a lánya nem százaz! Agyilag. Kötsögség szinten viszont extra kiemelkedő szinten teljesítenek.

Naplóbejegyzés: **2019. 02. 20.**

Kitti kölyökgazdi le se tagadhatná, hogy az anyja lánya

Ei kell ismernem: valóban nem esik messze az alma a fájától! A gazdi meg az ő kölykei! Hát ezek szerintem, csak annyit tanultak meg az anyjuktól, hogy kell szívatni egy jóraivaló, jó szándékú, tündérbogyó kutyát. Mármint engem! A fiúk még csak hagyján, mert hát ugye, pasik. Mit is várjak tőlük? De, hogy még a lányba se szorult semmi jó érzés, vagy némi szolidaritás a női nem iránt, az azért már mégis csak túlzás! Szóval, az egész úgy kezdődött, hogy a gazdi elsőszülött leány ivadéka itthon töltött utolsó napján (este már repült vissza dolgozni, és hónapokig haza se jön) eljött velünk sétálni. Ez eddig rendben is van, még örültem is neki,

mert hát, ugye friss hús, fiatal, hát gondoltam, játszunk egy hatalmasat! No de! A gazdi kitalálta, hogy két tök egyforma játékot vigyünk magunkkal gyakorlás céljából. Mondanom sem kell, nem gyakorlás lett a dologból, hanem "hogyan csináljunk hülyét kutyánkból?" performance. Mert az addig még okés, hogy a két répa felváltva repül, én meg egyiket hozom, aztán szaladok a másikért. De az már pizszokul nincs rendben, hogy a gazdi és leánykája egyszerre! ellenkező irányba dobja el a játékot, majd azon vigyorognak, hogy szegény én meg vagyok zavarodva, mint vasorrú bába a mágneses mezőben! Aztán meg, a gazdi kifektet, hogy mozdulatlanul várjam, míg ő eldugja a játékomat. Ugye, ez alapból rutin feladat. De az már nem kóser, hogy amíg ő dugdos, addig a kölyökgazdi a másik játékkal akar rábírní a feladat szabotálására. ☹️ A gazdinak meg szerintem radar van beépítve a hátsójába, mert amint mozdultam, hogy engedelmeskedek az új parancsnak, hát abban a pillanatban kaptam is a szidást, hogy mit képzelek én?! És ha megmoccanok ketté csap! Hát, hogy lehet így bánni egy kutyával? Aztán persze, én magam is úgy gondoltam, hogy jó, akkor mostantól, dehogy adom én oda a játékom a kölyökgazdinak! Eszemben sincs! Vegye el, ha tudja! De nem ám fogócska lett a vége! Francokat! Elkezdett a csajszi vinnyogni, hogy "anyuuuu, szólj rá!" És "anyuuu" rám szólt... Mit volt mit tenni, oda kellett hát adni hõn szeretett répámat. És a kiváltása sosem volt egyszerű feladat... Fõleg, hogy az ifjonc percenként írt a telefonjába (szerintem, gondolatban már rég a

hajón volt), és addig én csak sóvárogva nézhettem a játékomat. A gazdi meg gazdi, kihasználta, hogy csemetéje játszik velem, ő meg fotózhat kedvére. Persze, két játék között, pusztán szórakozásból, még fegyelmezőznöm is kellett, mert "nem csak játékból áll az élet".

(A gazdi, meg az ő bölcsességei!)

Mondanom sem kell, hogy a Csipusz közben azt csinált, amit akart, szaglászhatott kedvére. Neki bezzeg már azért is dicséret jár, ha hívásra odamegy a gazdihoz, vagy szimplán csak kikerüli a dzsuvát. Nincs igazság a Földön!

Azért nem vagyunk mi rossz páros Kitti kölyökgazdival.

Azért, ha szerencsénk van, nem kizárólag a környéken barangolunk. A gazdival kihasználunk minden alkalmat, hogy távolabbi utakat is felfedezzünk.

Beleolvasó második része

meg prüsszögne, de nem teheti, mert a hirtelen hangra Szaff rángatózik vagy megmered 🤩. Gazdival tízre emberorvoshoz megyünk. Napok óta nincs mosás, porszívózás, mert nem lehet zajt kelteni. A lakás kezd csatatérré válni 🏠. Vagy akár simán lehetne katasztrófa sújtotta területnek nyilvánítani 🚨. Gazdinak újra hasmenése van két napja 🤢. Azt mondta, felirat magának valami nyugibogyót, igaz, hogy attól még becsinál, de úgy lesz vele, mint a viccbe: kit érdekel? 🤔🤔🤔 Szaff lábából újfent kijön a branül. 🤢 (Ki, mert kiszedte! 🤔) Persze, éjjel 🤔🤔. És megint szombat, 🤩 és megint ügyelet!!! 🤩🤩 Kiszűnök kocsija szervízben 🚗, ráadásul 10-kor már Pesten kéne lennie 🧑🏻🧑🏻. Utolsó mentsvár ismét Éva anyu 🤔🤔🤔🤔. Gyors telefon este 10-kor 📞. A lánya akkor felvételzik 📞. Nem baj. Megoldjuk. Mozgósítva mindenki. Kiszűnök barátnője bevisz, 🤔 Éva anyu értünk jön. 🤔 Gazdi éjjel ismét nem alszik, ellenben extra hasmenés befigyel. 🤔🤔

Január 18. szombat. Pont egy hete, hogy megszületett a diagnózis 🤔. Mintha egy hónap telt volna el. Abból is a hosszabbik fajta, nem egy huszonnyolcas február.

Reggel pontban 8-kor Kiszűnök barátnője megjelenik 🚗. Szaffi kocsiba, irány az állatkórház 🏥. Lépni alig bír 🤔. Szája zárt, az egész kutya merev. Fél 9 előtt már a kórházban vagyunk. Előttünk csak 10-15 ember és állat várakozik 🤔. Gazdi már rosszul van az idegtől 🤔. Orvos már van, műt. És még műtetre vár másik három állat. Szép kilátások. Gazdi telefonál a rendelőbe. Itt vagyunk, gáz van, nem

kicsi. Hátsó bejárat, Szaffit azonnal ellátják. A doki 4x szúrja meg, mire sikerül rögzíteni a branült 🩸. Mintha krokodillal birkóznának 🐊. Gazdi és Kisfőnök, plusz az asszisztens próbálják meg Szaffit nyugalomra bírni. Kevés sikerrel. Ereje van a csajnak! 😏 Teljes ampulla Seduxent kap. Hazafelé Kitti kölyökgazdi lesz a fuvaros 🤗❤️, így Éva anyu mentesül a szállítványozás terhe alól 😊. Van most neki is épp elég baja. Mire hazaérünk, éled, mint csehi dunna az esőn 😊. Mamiéknál a macska tányérját is megeszi 😊. Futás ki a kertbe. Simán felszalad a lépcsőn 😊. Párizsit kap 😊. Kevés 😊. Gazdi új adagért megy. Szaff utána 😱😱. Fél kiló párizsit betol 😱. Nyál nincs 🤢🙌🙌. Délután séta a kertben. Kaki, pisi. Szomszédasszony szerint, nagyon rosszul van. Gazdi szerint, nem. Már tök jól néz ki. Este 6-ig pihen 😊. Vacsni máj és persze, nyál. Lényegesen kevesebb a szokásosnál. Szurit csak késő este kap 🩸.

Este 9. Gazdi lemegy vacsit adni kisfőnöknek. Mire végeznek, Szaff is kivégzi a branült 🩸🩸🩸. Minden csupa vér 😱😱. Holnap újra kórház 🏥. Ezt elintézted Szaff 😊😊. Holnaptól gallér lesz a nyakadon. 😞
Agyatlan! 😞😞😞

Január 19. vasárnap. Éjjel alvás a gazdinak a nullával egyenlő. Reggel Ádám kölyökgazdival ❤️ és Kisfőnökkel ❤️ irány a kórház 🏥. Már nem számoljuk hányadik alkalom. Vénát szúrni már képtelenség. Így izomba kapja a Seduxent 🩸. Plusz, ha már úgyis ott vagyunk az antibiotikumot 🩸. Ahogy hazaértünk, bevágott 2 szelet bundás kenyeret, megette a macska kajáját, plusz bepuszilt egy egész sült csirke

combot 😊😋. Nyál minimális 🙌🙌. Aztán szunya 😊. Először a sötét szobában, majd kicammogott az előtérbe, és ott húzta a lóbőrt 😊😊. Este kiscsőnek adja be a szurit a popsiba. (A gazdi túlságosan félt, hogy fájdalmat okoz neki. Persze, mikor Főnit kellett megszúrnia, simán belevágta az injekciót. Nem aggályoskodott, hogy fáj-e a Főninek vagy sem. 😊😊 😊) Szaff lehelete még mindig olyan bűdös, hogy egy lovat letaglózna 😊.

Január 20. hétfő. A gazdi reggel dolgozni megy. Előtte szuri. 🍷 Szaffi mamiékra marad. Evéskor már nincs nyálfolyás. Folyamatosan az én kajámat akarja enni 😊. A gazdi szigorúan eltiltja tőle. 😡 Még az kell, hogy végre kezd rendbe jönni, most meg fulladjon meg valami csontban, vagy nagyobb falatban! 😊😊 A sérült lábát viszont újra fájlalja 😊. A körme csúnya, fekete.

Január 21. kedd. Remélhetőleg az utolsó orvosi vizit. 2 hét alatt közel 5 kg-ot fogyott. A gazdi is. Szerényen megjegyzem, mind a kettőjükre ráfért. 😊 A lába tényleg nagyon csúnya. A körmét le kell vágni tövig és kitisztítani. Tulajdonképp egy apróbb műtétet kell végrehajtani rajta. Hihetetlen mi jött ki belőle! Szó szerint trágya! Ha már úgyis altatták, teljes generál szervízt kap. 😊 Fültisztítás is befigyel. Doktor bácsi bevallja, egy hete még ő se sokat adott volna az életéért. Itthonra még kell a Seduxen és szerdán az utolsó antibiotikum.

A lábát 2 naponta kell kötözni. Igaz, azt nem mondta, hogy két naponta 20x 😊😊. Szaff első dolga, hogy

megszabadítsa magát a kötszertől 😞. Éjjel képes a nejlont kirágni és úgy leszdedni a ragasztót 😞😞.

Január 22. szerda. Gazdi reggel megállapítja, hogy a zacskó a helyén, Szaffi jó kislány volt 🙌. Aha. Zacsó a helyén, csak alóla hiányzik a kötés 😞. Reggel a szokásos szuri 🍷, és újfent lábkötözés. Tök fölöslegesen, mert a délelőtti folyamán még 3x leszdedi. 😞 Én dolgozni mentem a gazdival ❤️😍. Szaffi viszont újra formába lendül. Még azt is meghallja a szobában, 2 csukott ajtón keresztül, hogy a postás biciklivel megáll a kapu előtt. 😍 Este a tányért is megeszi, nem csak a kaját 😞. Megkapja az utolsó antibiotikum adagját 🍷, és egy nagy adag Seduxent 🍷🍷.

Január 23. csütörtök. A zoknit Szaffi lábán tartani: esélytelen. Én viszont végre sétálhattam! 🥳🥳🥳🥳
Úgy dolgoztam, mint egy kisangyal 😍, csak hogy újra velem is foglalkozik a gazdi. ❤️. Azért most már Szaffi is hosszabb ideig levegőzhetett a kertben. És mit akart azonnal? Na, mit? Hát persze, hogy kaparni meg ázni 🙌.

Kétségtelen, hogy egyre jobban van! 😍😍😍😍 Jó az étvágya, és (köszönhetően a mínusz 5kg-nak 😍)fürgén szaladozik.

Éjjel azonban még mindig sokszor rángatózik. 😞 Én persze azonnal ugrok. Szerintem csak rosszat álmodik, ami nem csoda tekintettel az elmúlt 2 hétre.

Január 24. péntek

A gazdi hivatalosan is gyógyulttá nyilvánította Szaffit, 🙌🙌🙌 és ennek öröme végre újra együtt indultunk sétálni. 🥳🥳🥳 Mint a régi szép időkben.